

handlingerne over § 2, veed, hvorledes Udtrykket skal forståes, maa det nødvendigvis forståes paa samme Maade overalt i Loven, hvor det forekommer; men, naar det er Tilfældet, vil man jo see, at den ærede Rigsdagsmand ikke kan støtte noget Beviis paa Indholdet af Indstillingspunktet Nr. 17. Ligeledes lagde han Bøgt paa, hvad der i samme Indstillingspunkt findes anført om, at heller ikke noget Mandsskab kan udskrives uden ved Lov; men det er jo en Selvfølge, at, naar Fleertallet har foreslaaet i § 15, at ingen Slags Udskrivning skal henhøre under Fællesstaten, saa maa det omtales som henhørende under de særegne Anliggender. Det følger af sig selv; og efter den Forklaring, der er fremkommen om, hvad man forstaaer ved „Udskrivning“, og som jo Ingen har modsagt, vil heller ikke nogen som helst Misforstaaelse deraf kunne opstaae. Det er end ydermere i Motiverne til Udvalgets Fleertals Betænkning udtrykkelig udtalt, at man ved „Udskrivning“ ikke har forstaaet Bestemmelsen af det Antal, der skal udskrives, men kun Maa den, hvorpaa det af den fælles lovgivende Magt vedtagne Antal skal skaffes tilveie. Efterat dette er udtalt i Udvalgets Betænkning og oftere gjentaget her, skulde man dog virkelig vente, at enhver Misforstaaelse vilde være forebygget. Da den ærede Rigsdagsmand imidlertid kom til at ville forsvare sin Paa stand om, at visse Sager, som Fleertallet mener ikke bør betragtes som Fællessager, burde gaae ind under den fælles lovgivende Magt, begyndte han med at sige, at han ikke troede, at de imellem de forskellige Statsdele værende Forskelligheder vare saa store, uagtet det forekommer mig, at de ærede Herrer Forslagsstillere i deres Motivering ere gaaede ud fra, at Forskellighederne vare store, ja at de vare saa store, at de enkelte Statsdele endog paa Grund deraf muligen kunde faae ifinde at sætte sig op imod den fælles lovgivende Magt. Naar de Herrer angribe Fleertallets Forslag, fremstille de Forskellighederne mellem Landsdelene som store, og, naar de forsvare deres eget Forslag, gjøre de Forskellighederne smaa; men dette gaaer virkelig ikke an; de komme til at opgive en af disse Paa stande; thi begge to kunne de ikke

anvende, da den ene ophæver den anden. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at han ikke troede, at Forskellighederne vare store; men, selv om der var saadanne, kunde de, efter hans Formening, udjævnes ved de Love, der bleve givne gjennem Fællesforsamlingen, idet den kunde opstille forskellige Regler for de forskellige Landsdele. I den Henseende skal jeg gjøre den Bemærkning, at, naar man blot vil see hen til sig selv, hvorefter vi kunne gjøre Regning paa, at den $\frac{2}{3}$ af den fælles lovgivende Forsamling vil blive Mænd fra Kongeriget Danmark, kan man vistnok troste sig med, at de Forskelligheder, der maatte være her i Kongeriget med Hensyn til Tilstanden i Hertugdømmerne, tilstrækkeligt vilde blive varetagne i Fællesforsamlingen; hvorvidt man derimod kan vente, at enhver af de andre enkelte Landsdele vil kunne have den samme Tillid og Fortrosthed til, at der ogsaa steds i Fællesforsamlingen vil blive taget tilstrækkeligt Hensyn til Forskjellen mellem deres og den her i Kongeriget værende Tilstand, turde derimod være mere tvivlsomt. Jeg kan ikke negte, at selv med den allerbedste Villie fra de ærede Rigsdagsmands Side, der for Danmarks Vedkommende maatte møde i Fællesforsamlingen, forekommer det mig ikke usandsynligt, at hos en stor Deel, ja maaskee hos Fleertallet af dem vil der savnes tilstrækkeligt Kjendskab til Tilstanden i den særskilte Landsdeel, til hvilken de altsaa, selv med den bedste Villie, ikke vilde kunne tage Hensyn, saa jeg troer, at den Vitring, at Fællesforsamlingen kunde tage Hensyn til disse Forskelligheder, taber en Deel af sin Bøgt, naar man seer videre til og omhyggeligt undersøger Forholdet. — Jeg troer i Genhold til mit Anførte ikke, at der er fremkommet Noget, der virkelig kan siges at have svækket det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag.

Rosenørn: Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, har ganske Ret; naar han har fremhævet, at de 5 Forslagsstillere, som have forenet sig om flere her foreliggende Forslag, hver ere gaaede ud fra et noget forskelligt Standpunkt. Hvad mig angaaer, saa fremtræder dette saameget mere derved, at jeg har deeltaget i nogle af disse Forslag og ikke i andre af dem, samt at jeg særlig har stillet